

Sygn. akt II KK 276/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 października 2013 r.,
sprawy **J. P. P.**
skazanego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o
przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 czerwca 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 22 sierpnia 2012 r.,

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 22 sierpnia 2012 r. J. P. P. skazany został:

- 1) za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. – na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. – na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 50 zł.; łącznie na karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przypadek korzyści majątkowej w wysokości 14.050 zł.

Od tego wyroku apelację wnieśli obrońca oskarżonego oraz prokurator na niekorzyść oskarżonego w zakresie czynu z art. 258 § 1 k.k. i kary łącznej pozbawienia wolności.

W apelacji obrońcy podniesiono zarzuty obrazy przepisów postępowania – art. 4, art. 7, art. 167, art. 202 § 1, art. 410 i art. 424 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W kasacji od tego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie naruszenie przepisów prawa procesowego:

- 1) art.433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art.410 k.p.k. oraz 424 k.p.k. - poprzez brak prawidłowej kontroli odwoławczej - w tym także pominięcie części zarzutów i argumentacji apelacyjnej w zakresie:
 - bytu i funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej, w której miał brać udział J. P., poczynienie przez Sąd Apelacyjny w tym zakresie nowych ustaleń faktycznych, bez wskazania dowodów stanowiących dla nich oparcie;
 - niewyczerpującego odniesienia się do podnoszonych w apelacji zarzutów dotyczących niewłaściwej oceny wyjaśnień M. M., dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków oraz pominięciu części zgromadzonego materiału dowodowego;
- 2) art. 167 k.p.k. w związku z art. 366 k.p.k. w związku z art. 6 k.p.k. poprzez nieodniesienie się do zgłoszonego na rozprawie apelacyjnej zarzutu pominięcia przez Sąd Okręgowy wniosku dowodowego J. P. o powołanie

przez Sąd biegłych lekarzy psychiatrów w celu wydania opinii o stanie jego zdrowia.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Ł. - i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Poza formalnym powołaniem się na rażące naruszenie prawa procesowego, kasacja wprost ogranicza się do powtórzenia stanowiska prezentowanego w postępowaniu odwoławczym, nie zawiera natomiast merytorycznych argumentów, które pozwalałyby na zakwestionowanie stanowiska Sądu drugiej instancji.

Sformułowany w pkt 1 zarzut naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. jest bezpodstawny. Treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego jednoznacznie przekonuje, że podniesione w apelacji obrońcy zarzuty zostały przez ten Sąd należycie rozpoznane, a następnie wszechstronnie rozważone, do wszystkich istotnych okoliczności i twierdzeń Sąd odwoławczy ustosunkował się. Dotyczy to w szczególności kwestii istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, udziału w niej skazanego, oceny wiarygodności wyjaśnień M. M. (por. str. 16-19, 20-23 uzasadnienia Sądu odwoławczego). Uzasadnienie to merytorycznie jest prawidłowe, odnosi się do zarzutów apelacji w takim zakresie, w jakim zostały one postawione, i w tych warunkach nie sposób przyjąć, że doszło do nierzetelnego, czy niepełnego rozpoznania środka odwoławczego. Motywy kasacji wskazują jednoznacznie, że autor kasacji, kwestionując ocenę wiarygodności dowodów osobowych domaga się dokonania odmiennych ustaleń co do uczestnictwa skazanego w grupie przestępczej i obrocie narkotykami, tym samym jego intencją jest spowodowanie kontroli ustaleń faktycznych w postępowaniu kasacyjnym. Jest to zabieg całkowicie chybiony i w żaden sposób nie przystaje do rygorów i wymagań postępowania kasacyjnego.

Zarzut naruszenia art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. (pkt 2) jest nierzetelny. W tym zakresie Sąd odwoławczy zajął stanowisko,

wskazując na brak przesłanek do uznania, że w sprawie zachodziła konieczność dopuszczenia dowodu z opinii lekarzy psychiatrów (por. str. 19 uzasadnienia Sądu odwoławczego).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, akceptując stanowisko zawarte w prokuratorskiej odpowiedzi na skargę kasacyjną, oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.